

Lovforslag, men at den endogfaa i visse Henseender vilde være betænkelig.

Judenrigsministeren: Det er aldrig falbet mig ind, at det ærede Medlem vilde lægge Hindringer i Veien for dette Lovforslag, men hvad den sidste Ting angaar, da skal jeg med Glæde opvænte det Forsøg, som et eventuelt Udvalg maatte gjøre paa at konstruere saadanne almindelige Lovregler, og kan det lykkes at faae saadanne tilveiebragte, som, uden at udsætte Statskassen for jevnlige Anfald, kunde udtale en Grundsetning, som blev til Andet end til en almindelig Betragtning, saa skal der fra min Side som Indenrigsminister selvfølgelig ikke være Noget i Veien for at modtage den; men det vil dog vistnok ikke være undgaet de Herrer's Opmærksomhed, at Spørgsmaalets Afgjørelse i ethvert enkelt Tilfælde ikke væsentligt vil bero paa Indenrigsministeren, men paa den, der er sat til Værge for Statens Midler. Det ærede Medlem kom dernæst tilbage til Spørgsmaalet om de private Diger, og han paaviste, at der ganske vist kunde være Tilfælde, hvor en Egen- dom nød Godt af et Dige, som en Anden havde opfat, samt at det i saadant Tilfælde vilde være ubilligt at forlange, at den, der havde sat Diget, skulde være pligtig til at vedligeholde det, men i saa Tilfælde staaer det ham jo frit for at forsøge paa at faae et offentligt Digeinteressentfæl- skab deraf. Jeg kan ikke se rettere, end at han isølge Bestemmelsen i 2den Afdeling kan reise Spørgsmaalet derom, og det er jo ogsaa kun derfor, at man har forlangt, at der skal gives en Anmeldelse — det ærede Medlem kan gjerne falde det saaledes, thi Andet betragter jeg det egentlig heller ikke for at være. — Der staaer udtrykkelig i Motiverne, at Tilladelse til at reise et nyt Dige ikke vil blive negtet, men at man kun vil have Anledning til at anstille Undersøgelse om, hvorvidt der ikke er Grund til at etablere et offentligt Digeinteressentfæl- skab, og at sikre sig, at Diget ikke senere skal blive deterioreret. Hvad den Misforstaaelse angaar, som det ærede Medlem mente, at haade han og jeg skulde have gjort os skyldige i overfor Loven, da forekommer det mig, at det kun gælder en Navnændring. Jeg skal lade være usagt, om jeg maaske brugte Udtrykket „Initiativ“, det ermindrer jeg ikke, men har jeg brugt det, saa er det i alt Fald uforet af mig, thi Initiativet har aabenbart Regjeringen, hvorimod den ikke har Magt til paa nogetomhelst Sted at fremtvinge et Dige, hvor maaske de enkelte Godseiere ikke bryde sig derom, naar Landvæsenkommissionen ikke erkender, at det dreier sig om det Offentliges Interesse. Det er altsaa Landvæsenkommissionen, der ved sin Kjendelse har at sige: Her skal der reises et Dige af det og det Omfang, af den og den Spide og af den og den Konstruktion, men Indenrigsministeren kan ikke paa nogenomhelst Maade

fremtvinge et Dige, hvor Egnen ikke selv finder, at det er nødvendigt.

Srenbøll: Jeg erkender fuldt vel, at den høitærede Minister ikke med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille, kunde udtale sig tydeligere, end han har gjort, men jeg taffer ham meget for denne Udtalelse, fordi det vil blive en Beroligelse for de Paagjældende, naar de vide, at Regjeringen har Sagen for Die, og at vi — saa vidt jeg turde forstaa denne Udtalelse — ville faae Leilighed til at vise vor Liberalitet med Hensyn til Statskassen, idet den høitærede Minister, eller Regjeringen, er betænkt paa at gjøre Noget i denne Retning. Det vil være en Beroligelse for de Paagjældende, som ganske naturligen ved at læse dette Lovforslag maaske have næret Frygt for at blive tvungne ind under et Tilfyn og til en Standsættelse, de ikke magte ved egen Hjælp at udføre, og det er mig ogsaa kjær at høre, at Regjeringen allerede nu har arbejdet paa Sagen, fordi Spørgsmaalet er af særdeles Vigtighed og ikke taaler at opsættes. Jeg haaber ganske vist, at denne Lov vil gaa igjennem i nærværende Samling — hvad jo dog ingenlunde er givet — men det er givet, at der maa gjøres Noget snart, og det navnlig paa den sydlige Side af Falster, da man ikke tør risikere at gaa endnu en Vinter i Møde. Under Forholdene, som de nu ere, bør Arbejdet sættes i Gang saa hurtigt som muligt, og de Paagjældende, som ikke tør gjøre Noget paa egen Haand, men som med Glæde ville give sig ind under Regjeringens Vinger, kunne vanskeligen tage fat, forinden vi se Resultatet af Regjeringens Velvillie. — Den høitærede Minister misforstod mig noget med Hensyn til min Udtalelse, betreffende de private Diger. Jeg har opfattet Lovforslaget saaledes, at der skal ske en Undersøgelse af samtlige Diger i Landet, og da skal den paagjældende Kom- mission indstille til Ministeriet, hvilke Diger der maa antages at have offentlig Interesse. At denne Indstilling vil blive for lidet omfattende har man ingenlunde nogen Anledning til at vente; tværtimod. Men naar det er givet, at alle de Diger, der for Dieblisset have offentlig Interesse, blive optagne som offentlige, og naar det er givet, at de Private have Initiativet til, saasnart et privat Dige forringes eller ødelægges, da at forlange det optaget som offentligt, saa tror jeg nok, man kan blive staaende ved at lade de private Diger skjotte sig selv, saa længe nogen deri Interesseret ikke forlanger dem optagne som offentlige. Den Frygt, jeg egentlig har med Hensyn til private Diger under det Offentliges Tilfyn, er, at dette Tilfyn bliver aldeles uoverkommeligt. Der er mange Smaafolk, der sætte et Dige hist og her; Loven opstiller ingen Grændse med Hensyn til disse Diger; altsaa en-